

Σίκινος: Τόπος αυτόφωτος

/ [Γενικά Θέματα](#)

Φωτογραφίες: Γιάννης Ντρενογιάννης

Περιτριγυρισμένη από τη Σαντορίνη, την Ιο και τη Φολέγανδρο, σε κερδίζει γρήγορα. Είναι θερμή, απροσδιόριστη, βυζαντινή. Και αφού την αγαπήσεις πολύ, σε κάνει να θέλεις να την επισκεφτείς ξανά και ξανά.

Κείμενο: Ελευθερία Αλαβάνου,

Στην αυγή του 18ου αιώνα, ο Γάλλος βοτανολόγος J. P. Tournefort έγραφε ότι η Σίκινος έχει ακόμα «αρκετό κρασί ώστε να δικαιολογείται το παλιό της όνομα (Οινόη)», ενώ εκατό χρόνια αργότερα ο αρχαιολόγος L. Ross κατέγραφε τα χαρακτηριστικά της: «Ορεινή, ξηρά, λεπτόγεως και άνυδρος, πλην τα προϊόντα αυτής, αν και ολίγα, είναι φυσικώς καλά». Πόσα έχουν αλλάξει από τότε; Αρκετά. Οχι όμως πολλά. Σήμερα το νησί διαθέτει ATM για αναλήψεις μετρητών και παρέχει στους επισκέπτες δωρεάν ασύρματο Ιντερνετ - με το που φτάσει δηλαδή κανείς στο λιμάνι της Αλοπρόνοιας και ανηφορίσει λίγο προς τη Χώρα, μπορεί να μπει από το κινητό στα e-mail του (αν και δεν υπάρχει λόγος). Προ διετίας προστέθηκε στις παραπάνω από εξήντα εκκλησίες ένα... μεταμοντέρνο εκκλησάκι με ντιζάιν αισθητική, που ξεχωρίζει: η Παναγία Παντοχαρά είναι ένα αφιέρωμα του

Οδυσσέα Ελύτη στο νησί και χτίστηκε κατά παραγγελία του μετά το θάνατό του. Κατά τα άλλα, Επισκοπή, Χρυσοπηγή και Παντάνασσα παραμένουν ως είχαν.

Φωτό:travelstyle.gr

«Η Επισκοπή είναι το πιο αλλόκοτο μνημείο της Σικίνου. Είχε θεωρηθεί ναός του Πυθίου Απόλλωνα, αλλά τελικά αναγνωρίστηκε ως ρωμαϊκό μαυσωλείο του 3ου αιώνα μ.Χ., που αργότερα μετατράπηκε σε χριστιανικό ναό με τρούλο». Κάνει ζέστη, ο ήλιος με χτυπάει στο κεφάλι κι όπου κι αν σταθώ, μου φωνάζουν «να φύγω από μπροστά». Η εκκλησία βομβαρδίζεται από φωτογραφικά κλικ, με τους ερασιτέχνες πλην επίμονους φωτογράφους της ομάδας να είναι ακροβολισμένοι παντού. Διαφωνώ! Η Επισκοπή απαιτεί να την αφουγκραστείς με ησυχία. Στα ρούχα της είναι ραμμένη ολόκληρη η ιστορία της Σικίνου, χρειάζεται χρόνος και σιωπή για να σου χαρίσει τα δώρα της. Η Χρυσοπηγή, πάλι, «σηκώνει» λίγη φασαρία: γυναικείο μοναστήρι του 1690, που χτίστηκε «στην άκρη του γκρεμού», κουβαλάει πάθη, μυστικά περάσματα, «πολεμίστρες και ζεματίστρες», καθώς υπήρξε το «ύστατο αλλά μάταιο οχυρό των κατοίκων από πειρατικές επιδρομές, βιασμούς και λεηλασίες». Με λεπτομέρειες μας εξιστορεί το παρελθόν των σικινιώτικων ναών, ξεναγώντας μας και στην Παντάνασσα, στην κεντρική πλατεία του Κάστρου, ο παπα-Σπύρος, πληθωρικός κληρικός που όλο μιλάει για κορίτσια, με

φλερτάρει (γιατί «την είδα εγώ τη γαλανομάτα») – όταν χαιρετιόμαστε, μου δίνει και δυο φιλιά!

Φωτό:transalpforum.gr

Δεν έχει όμως μόνο εκκλησίες το νησί. Έχει στενά δρομάκια και πράσινες πλαγιές, άσπρα σπίτια, λεπτοκαμωμένα μονοπάτια και ένα κτίσμα-κόσμημα του 1901, ένα παλιό σχολείο δωρεά του Ανδρέα Συγγρού, που θα επαναλειτουργήσει ως χώρος πολιτισμού. Γύρω στους 15 μαθητές (σε σύνολο 260 κατοίκων) στελεχώνουν δημοτικό, γυμνάσιο και λύκειο, ενώ το μεσημέρι πετυχαίνουμε και τον νεαρό αγροτικό γιατρό, την ώρα που πίνει τσίπουρο με την παρέα του σε ουζερί της Χώρας.

Φωτό:travelstyle.gr

Οργανωμένη κτηνοτροφική δραστηριότητα δεν υπάρχει - υπάρχει όμως μελισσοκομία και σικινιώτικο κρασί, λευκό, ροζέ και λιαστό, από το οινοποιείο του Μάναλη, που (δυστυχώς για εμάς) «αυτές τις μέρες παντρεύει την κόρη του» και δεν είναι παρών να μας ανοίξει να το δούμε.

Φωτό:travelstyle.gr

Είναι βέβαιο, η Σίκινος είναι νησί ιδιαίτερο, που αποζητά ποιοτικό τουρισμό και ανάπτυξη ήπιας μορφής, «συντηρεί τα μονοπάτια της, κατασκευάζει δεξαμενή συλλογής ομβρίων για την άρδευση των καλλιεργειών και διοργανώνει πανκυκλαδικό αρχαιολογικό συνέδριο για την αποκατάσταση των μνημείων της, όταν το μοναδικό μέσο προβολής άλλων τόπων είναι η συμμετοχή σε τουριστικές εκθέσεις του ήλιου και της θάλασσας» (από εισήγηση της ΜΚΟ Media dell' Arte). Πάνω απ' όλα, όμως, η Σίκινος είναι ένας «τόπος αυτόφωτος», όπως διαπιστώνει ο Γιάννης, παλαίμαχος στο ταξιδιωτικό ρεπορτάζ. «Δεν λαμβάνει ενέργεια» από τις γείτονες Κυκλάδες, περισσότερο «την εκπέμπει». Αλήθεια είναι αυτό. Μικρή, περιτριγυρισμένη από «μεγάλα ονόματα» του αρχιπελάγους -Σαντορίνη, Ιος, Φολέγανδρος-, στην αρχή μοιάζει κάπως αδιάφορη, αλλά έπειτα από λίγες ώρες περιήγησης σε κερδίζει. Είναι θερμή, απροσδιόριστη, βυζαντινή. Εχει αφομοιώσει τόσο αρμονικά τις διάφορες πτυχές του παρελθόντος της, το έλλογο και το μεταφυσικό στοιχείο της, που σε κάνει να θέλεις να την ξαναεπισκεφτείς μόνη. Μακριά από επαγγελματικές υποχρεώσεις. Με αρκετό χρόνο για να την ψάξεις με την ησυχία σου. Λες;

Φωτό:travelstyle.gr

□ ΜΕΤΑΒΑΣΗ

Δρομολόγια από Πειραιά προς Σίκινο υπάρχουν τρία την εβδομάδα, με το «Βιτσέντζος Κορνάρος» (lane.gr), το «Άγιος Γεώργιος» (www.ventourissealines.gr) και το «Αδαμάντιος Κοραής» (www.zanteferries.gr). Με όλα τα πλοία το ταξίδι διαρκεί 8-10 ώρες και το εισιτήριο κοστίζει 34-35 ευρώ κατ' άτομο. Εναλλακτική λύση είναι να πάει κανείς στην Ιο κι από εκεί να πάρει για Σίκινο το «Aqua Spirit» (μισή ώρα/5 ευρώ). Πληροφορίες στο ταξιδιωτικό πρακτορείο του Γιάννη Κουντούρη (Τ/22860-51.232, 6936-621.946), στο Λιμεναρχείο Σικίνου (Τ/22860-51.121) και στο www.openseas.gr

□ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗ

Λεωφορείο εκτελεί ανά τακτά διαστήματα το δρομολόγιο Αλοπρόνοια-Χώρα-

Επισκοπή. Η μετάβαση στις απομακρυσμένες παραλίες γίνεται με καΐκι. Ταξί δεν κυκλοφορεί, μπορείτε όμως να νοικιάσετε μηχανάκι (όχι αυτοκίνητο).

□ ΔΙΑΜΟΝΗ

Το νησί διαθέτει περίπου 20 καταλύματα στο λιμάνι της Αλοπρόνοιας, στη Χώρα και στον Γαλανό, όπως τα «Hotel Porto Sikinos» (T/22860-51.220, www.portosikinos.gr), «Καμάρες» (T/22860-51.281, www.manalis-camares.gr), «Μαϊστράλι» (T/22860-51.181, www.maistrali-sikinos.gr), «Stegadi Luxury Apartments» (T/6948-409.566), «Αρσενικού Ελπινίκη» (T/22860-51.242, T/6986-544.921).

□ ΦΑΓΗΤΟ-ΚΡΑΣΙ

Μέλι, τυρί, κάππαρη, αμπελοφάσουλα, φαβοκεφτέδες, κακαβιά, λιαστό ψάρι, πουράζενες (ντολμαδάκια), γεμιστό κατσίκι, κουνέλι -ή ο πιο δυσεύρετος λαγός- στη γάστρα γεμιστό με πατάτες, παστέλι, λουκουμάδες και σικινιώτικο κρασί με μεζεδάκι στο οινοποιείο του Μάναλη (T/6932-272.854). Τα εστιατόρια και καφέ συγκεντρώνονται κατά κύριο λόγο στη Χώρα: καφές ελληνικός στο παραδοσιακό καφενείο «Σύκο-Ελα» (T/6983-031.796), μπίρα στο «Ανέμελο» (T/22860-51.216), κρεατικά και ψάρι στο «Στέκι του Γαρμπή» (T/22860-51.215), σπιτικό φαγητό στην «Κληματαριά» (T/22860-51.065) και για κάτι πιο σύγχρονο στο café-restaurant «Ηλιαχτίδα» (T/22860-51.095). Αν θέλετε φρέσκο ψάρι και θαλασσινά, πηγαίνετε στην «Αλμύρα» (T/6972.926921) στην παραλία του Αγ. Γεωργίου.

□ ΠΑΡΑΛΙΕΣ

Βουτήξτε στην παραλία της Αλοπρόνοιας και με караβάκι ή μέσω καλού χωματόδρομου στον Αγ. Παντελεήμονα, τα Σαντοριναίικα, τον Αγ. Γεώργιο και το Διαλισκάρι. Η παραλία του Μάλτα έχει καθαρά νερά, ενώ υπάρχει και η παραλία του Αϊ-Γιάννη (μιάμιση ώρα περπάτημα).

□ ΠΕΖΟΠΟΡΙΚΕΣ ΔΙΑΔΡΟΜΕΣ

Εχουν χαραχτεί πολλά μονοπάτια που παραδοσιακά εξυπηρετούσαν τους κατοίκους του νησιού, με χαρακτηριστικές τις διαδρομές Κάστρο-Αλοπρόνοια (3,5 χλμ., 35'), Κάστρο-Επισκοπή-Αγ. Παντελεήμονας-Αλοπρόνοια (13 χλμ., 4 ώρες), Κάστρο-Μάλτα (6,5 χλμ., 2 ώρες). Περισσότερες λεπτομέρειες θα βρείτε στον Πεζοπορικό Χάρτη Σικίνου (εκδ. Terrain).

□ ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Φέτος οι καθιερωμένες «Γιορτές Φωτογραφίας» (www.photosikinos.com) θα γίνουν στο μοναστήρι της Χρυσοπηγής, την περίοδο Ιουλίου-Αυγούστου, με ένα αφιέρωμα στον Οδυσσέα Ελύτη. Στις 27 Ιουλίου, η πλατεία του Κάστρου θα φιλοξενήσει ποιητική βραδιά με έργα του Ελύτη, ενώ μέσα στον Αύγουστο προγραμματίζεται γλέντι στο λιμάνι της Αλοπρόνοιας, με ντόπιους μουσικούς και οργανοπαίκτες.

□ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Δεκαπενταύγουστος (15/8), του Σταυρού (14/09), Εισόδια της Θεοτόκου (21/11), Ζωοδόχου Πηγής - γιορτάζει το μοναστήρι της Χρυσοπηγής (2/5), Αγίων Αναργύρων (1/7), Κυριακή της Ορθοδοξίας - γιορτάζει η εκκλησία της Παντάνασσας, Αγίου Παντελεήμονα (27/7), Μεταμόρφωση του Σωτήρος (6/8), Γέννηση της Θεοτόκου (8/9).

□ ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

www.sikinos.gr

Πηγή: trans.kathimerini.gr